

Statsregnskaberne, det indrømmer jeg, de give et noget andet Resultat, men det skal jeg dog minde om, at de Beløb, der for de indirekte Afgifter opføres paa Budgetterne, paa Finanslovene, ere virkelige Beløb, indkomne i Perioder fra 1ste April til 31te Juli, altsaa Beløb, der ere beregnede med Summer, der staa i Forhold til den virkelige Indtægt.

Med Hensyn til Kompensationsspørgsmaalet kan jeg atter i et Punkt være enig med det meget ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup), idet jeg kan slutte mig til hans Udtalelser om, at man ikke skal hente Kompensation for Tab, Nedgang i Toldafgifterne gennem en direkte Beskatning. Jeg mener ogsaa, at man bør søge Kompensationen paa det samme Skatteomraade, hvor Nedgangen er, altsaa gennem de indirekte Afgifter, men derimod ikke gaa til at forøge den direkte Beskatning blot for at kunne nedsætte den indirekte. Jeg er fremdeles enig med det meget ærede Medlem i, at det med Fremtiden for Øje gælder om at holde Balancen saaledes, at der er Udsigt til forøgede Indtægter gennem Tolden, og at det i saa Henseende har sin væsentlige Betydning, at man ikke indskrænker den finansielle Told til alene at angaa enkelte Artikler. For saa vidt har det jo stor Betænkelse, og jeg for mit Vedkommende maa, som jeg allerede har udtalt ved Fremsettelsen af Lovforslaget, gøre Modstand derimod, at man i Folketinget er gaaet til Frigørelse af Petroleum og Ris. I saa Henseende indtager jeg samme Standpunkt som Finansministeren forrige Aar, idet ogsaa han tog bestemt Afstand fra denne Nedsættelse. Imidlertid er her jo et Omraade, paa hvilket der kan forhandles, men at det har sin store Betydning, at man saaledes letter den finansielle Told paa flere Artikler, skal jeg søge nærmere at oplyse, idet jeg benytter nogle Tal, som netop lige ere komne mig i Hænde, i et Festskrift, der er udgivet af Nationaløkonomisk Forening. Det er Tal, der angive Forbrugskvotienten paa forskellige Artikler pr. Individ, saaledes at der ved Berregningen er sammenholdt de to Perioder 1871—73 og 1895—96. Det viser sig herefter, at Gennemsnittet aarligt pr. Individ i den første Periode for Sukker udgjorde $25\frac{3}{10}$ Pund, men i sidste Periode er gaaet op til 52 Pund, Kaffe er stegen fra $5\frac{4}{10}$ til $6\frac{8}{10}$, Ris fra $4\frac{48}{100}$ til $5\frac{90}{100}$, indførte Frugter fra $1\frac{86}{100}$ til $4\frac{5}{100}$, indført Tobak fra $3\frac{32}{100}$ til $3\frac{85}{100}$. Der er altsaa Stigning paa alle disse Artikler;

men gaa vi saa til Brændevin, saa er der Nedgang, en Nedgang fra $19\frac{4}{10}$ Pot i den første Periode til $16\frac{2}{10}$ i den sidste, og skønt denne Nedgang er saa glædelig, som den kan være, repræsenterer den alligevel en Tilbagegang med Hensyn til Beskatning af Brændevin. Nu er der ingen Tvivl om, at hvad der væsentlig har bidraget til Stigningen i vore Toldindtægter, er blandt andet Sukkeret. Men naar vi se paa, at Sukkerforbruget nu er naaet op til en saa betydelig Højde, at Danmark med Hensyn til Sukkerforbrug staaer som Nr. 2 — England staaer som Nr. 1, ganske sikkert fordi England er i høj Grad teforbrugende — kan man ikke lade være at tænke paa, at den Tid ikke er fjern, da Sukkerforbruget kulminerer, og med en saadan Kulmination blot ved, at Forbruget stagnerer, ikke stiger mere pr. Individ, vil der i Virkeligheden følge et Ophør af den forøgede Toldindtægt paa denne Vare. Det er disse Betragtninger, som jeg mener, der maa komme frem, naar man skal til at afgøre Kompensationsspørgsmaalet og navnlig dets Betydning med Hensyn til de finansielle Toldsatser.

Medens jeg selv her har haft Lejlighed til at fremhæve forskelligt, som kunde vække Betænkelse med Hensyn til en Nedgang uden Dækning ved Gennemførelsen af det foreliggende Forslag, skal jeg dog slutte med at sige, at jeg betragter en Gennemførelse af Forslaget her som et uvurderligt Gode. Det er et Gode for hele vort politiske Liv, for saa vidt som vi derved bringe et af de store Stridsspørgsmaal ud af Verden. Det vil være et Gode — det fremhæver jeg paa ny — for den beskyttede Industri, idet den kan komme i Ro. Det vil tilsidst ogsaa være et Gode for Regeringen, for saa vidt den kan faa en sikker Basis for sin finansielle Stilling derigennem, at den ved, at den kan bygge paa at beholde sine Toldindtægter i Fremtiden. Jeg regner dette Gode for saa meget, at jeg ikke tvivler paa, at hvis man ellers kan naa til at give dette Forslag en tilfredsstillende Skikkelse, saa vil man ogsaa kunne strække sig vidt med Hensyn til Kompensationsspørgsmaalet saaledes, at det ikke skal volde Vanskeligheder.

Første Viceformand (Scheest): Da der endnu er indtegnet 11 Talere, og Tiden er saa langt fremrykket, vil jeg afbryde Forhandlingerne nu i Dag.

Inden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at der ved det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds